

[Christophersen.]

ceforbrug, som vi mener er væsentlig på et tidspunkt, hvor der sker et stærkt opsving i hele byggesektoren.

Dernæst foreslår vi en begrænsning af de statslige udgifter til de boligpolitiske formål med 130 mill. kr. i det kommende finansår og 1.500 mill. kr. i 1974-75. Jeg vil godt understrege, at vi ikke hermed sigter til det beløb, som kan fremskaffes ved en isoleret ophævelse af loven om momsgodtgørelse. Det er også en bemærkning til hr. Hans Kjær, som var inde på den tankegang. Vi sigter derimod på det beløb, som vi mener de offentlige budgetter bør aflastes med ved en samlet boligpolitisk løsning, hvori momsgodtgørelsens eventuelle bortfald naturligvis bør indgå, men hvor også en lang række andre støtteformer må revideres og formindskes.

En tredje post, jeg gerne vil nævne, er vores forslag om en generel reduktion på 2 pct. af visse dele af de rammebelagte udgifter. Her har vi naturligvis med et forslag at gøre, hvor besparelserne må fordeles på et meget stort antal bevillingskonti, det er klart. Til gengæld er det et tal, som efter vores opfattelse er realistisk. Det er 280 mill. kr. ud af 14,2 milliarder kr. Det er ikke mere, end hvad en almindelig produktivtetsfremgang og en strammere anvendelse af bevillingerne må kunne indbringe, og jeg synes, at vi under drøftelserne i det politisk-økonomiske udvalg i øvrigt er blevet præsenteret for en lang række eksempler på, hvordan der inden for den offentlige sektor kunne findes mindre eller større sparemuligheder, som naturligt hørte ind under et sådant beløb. Og så har vi jo samtidig — jeg ved ikke, om det kan virke stimulerende på regeringen, det har det øjensynlig ikke gjort — foretaget den tilføjelse, at det stod åbent for økonomi- og budgetministeren at hente en del af dette beløb ind ved ikke at bruge løn- og prisreserven fuldt ud.

Jeg skal så til slut berøre nogle mindre spørgsmål og nogle mere enkeltstående problemer, som har været inddraget i alle

disse drøftelser om finanslovens endelige udseende.

Jeg skal først sige lidt om den meget omfattende liste af spareforslag, som foreligger fra det konservative folkepartis side. Vi i venstre underkender naturligvis ikke, at der bag disse forslag ligger en god vilje til at foretage væsentlige begrænsninger i de offentlige udgiftsstigninger, og på enkelte punkter svarer denne liste jo også ganske nøje til, hvad venstre og det radikale venstre har foreslået. Det gælder f. eks. forslaget om afskaffelse af statens bolig- og byggefond, udlån til byggemodning og grundkøb.

For størstedelen af forslagene vedkommende har vi imidlertid den opfattelse, at de ikke virker helt realistisk, og jeg må sige, at under udvalgsarbejdet har de vurderinger, som blev fremlagt for folketingsudvalget, ikke overbevist os om noget andet. En væsentlig post på det konservative folkepartis spareforslag er budgetreguleringskontoen på 2.245 mill. kr., hvoraf ikke mindre end 1.285 mill. kr. hidrører fra et forslag om en generel budgetreduktion på 5 pct. af de rammebelagte udgifter, 285 mill. kr. på anlægsudgifterne og 300 mill. kr. på de lovbundne udgifter.

Selv om vi på visse punkter fra venstres og det radikale venstres side har et forslag, som ligner dette — jeg tænker på vores forslag til begrænsning af anlægsudgifterne, og jeg tænker på den generelle reduktion på 280 mill. kr. af visse rammebelagte udgifter — er der dog her tale om et langt større beløb, end vi kan forestille os det vil være muligt at finde meget hurtigt og på en fornuftig måde. Og da vi ikke mener, at man bør give befolkningen et urealistisk indtryk af de muligheder, der er for hurtigt virkende budgetbegrænsninger, vil vi heller ikke kunne medvirke ved gennemførelsen af dette forslag. Vi vil om dette som til de fleste andre af det konservative folkepartis spareforslag undlade at stemme. Dog skal jeg sige, at vi i konsekvens af vores holdning ved tidligere lejligheder vil stemme for det konservative folkepartis forslag om fjernelse af